

מו.

מכתב גלוי

שמעתי, כי בהעתון „מאמענט“ נדפס מאמר מכותב אחד, שמתפלא עלי, איך לא נזהרתי במכתב מחאתי* בדבר הרבנות בוויילנא; באיסור לשון הרע ומחלוקת והלבנת פנים, אשר הנני בע"ה עוסק בזה כל ימי חיי, ואשר גם עתה בודאי נזהרתי בזה. גם הוציא מזה משפט שקר ומעוקל, כי לא מדעתי נעשה זאת ובהשפעת אחרים עלי נעשה. ע"כ הנני מודיע בזה בשער בת-רבים שבמקום הריסת וחורבן הדת – נעשה כל זה כהלכה, כאשר בארתי במחאתי, מצוה רבה וחובה גדולה לעשות כל מה שביכולת לתקן הדבר לגדור גדר ולעמוד בפרץ, ואין בזה שום חשש איסור. ופליאה לי על כל גדולי ישראל, המחשים בזה ואינם יוצאים במחאה גלוי. ובדרך כלל אודיע, כי כל הענינים היוצאים מתחת ידי בחתימתי, נעשים תמיד על ידי עצמי מדבר גדול עד דבר קטן, ויש לסמוך עליהם בע"ה. ומאד מאד מתרעם אנכי על אשר בודים ומחפים עלי דברים, אשר בשקר יסודם כדי לבלבל דעת השומעים לדברי. ומבקש אני מכל העתונים שידפיסו את מחאתי הראשונה ומכתבי זה.

דברי דהמיצר בצרת המוני ישראל ומצפה לישועת ד' במהרה ויתרומם קרן התורה הק'.

ישראל מאיר הכהן מראדין

טבת, תרפ"ט.

* הובא לעיל תחת מספר ט"ז בעמוד מ"ג.